

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم

« من المومنين رجالٌ صدقوا ما عاهدوا الله عليه فمنهم من قضى نحبه ومنهم من ينتظر وما بدلوا تبديلا - قر آنكريم »

دادن دل نيست تنها شرط ، بر جانان خویش
دوستی آن باشدت تا بُکذری از جان خویش

یاد آور آن زمان « قالوا بلی » گفتی نُخُست
شرط باشد تا به آخر ، نشکنی پیمان خویش
(عزیزی)

به مناسبت شهادت کوه عظیم جهاد و معلم بزرگ انقلاب اسلامی افغانستان
پروفسور برهان الدین ربانی

شهادت طلایه داربزرگ و ارجمند نهضت اسلامی و مرشد و معلم بزرگ انقلاب اسلامی افغانستان ، رئیس جمهور اسبق دولت اسلامی و رئیس شورای عالی صلح جناب پروفسور برهان الدین ربانی را برای ملت قهرمان افغانستان ، همسنگران جهاد ، خانواده شریف آن بزرگوار و نهضت جهانی اسلام و امت مسلمه تعزیت و تسلیت عرض میدارم .

هر چند شهادت این پیر بادرایت انقلاب اسلامی که از دوران صباوت ، بمدت بیش از پنجاه سال را در راه مبارزه اسلامی و آزادی خواهی و دعوت سپری کرده و به شیخوخیت رسیده بود ، برای خود آن بزرگوار آرمان نهائی بود که به آن نایل شدند ، لیکن ملت افغانستان را از وجود شریف خویش که مایه خیر و برکت و وسیله نیرومند وحدت ملی و پیوند اقوام و زبانها و مذاهب اسلامی افغانستان بودند محروم ساختند .

استاد شهید که آموزگار مجرب و جامعه شناس خبیری بودند بر اساس معتقدات اسلامی و تجربیات سیاسی به همه اقوام و ملیتهای افغان پیوند برادری و اخوت دینی داشته و حتی از همان آوان تا سپس تنظیم جمعیت اسلامی افغانستان ، که قریب دوثلث شورای اجرائیه و کمیته مرکزی جمعیت اسلامی را از برادران پشتون انتخاب کرده و حتی مشاورینی نیز از اهل تشیع نیز داشتند ، به ملت افغانستان ثابت کردند که ایشان پدر معنوی همه ملت افغان بوده و از تبعیض ، تعصب ، تحجر و دگم اندیشی ، و انحصار طلبی بدور بوده و اندیشه اسلامی را از افراط و تفریط و خرافه و تکفیر و تجریح و رفض بدور داشته و بحکم قرآن که میفرماید :

« وکذالک جعلناکم امةً وسطاً لتکونوا شهداء علی الناس ویکون الرسول علیکم شهیداً »
راه اعتدال و میانه روی را در همه امور دعوت اسلامی و اندیشه سیاسی شان رعایت نمودند .
استاد شهید که عمر با برکت و طولانی خویش را در راه نهضت اسلامی و آزادی کشور افغانستان به پیری رسانده و صورت نورانی و پردرخشش شان با برف شیخوخیت پوشانده شده بود ، نه تنها در جمع بزرگان و اساتید و مجامع ملی و بین المللی از جایگاه خاص علمی و سیاسی و تاریخی بر خوردار بودند ، بلکه خود وزنه نیرومند و سنگینی را در مسایل ملی و منطقه ئی دارا بودند .

حالت متواضعانه و خاکی بودن شان همه مردم را که مربوط به هر قوم و قبیله و زبان و سمت و سویی که بودند مجذوب اخلاق نیکو و تبسم شیرین خویش داشته و همه اقوام و ملیتها برایشان احترام داشتند و ایشان را با خود صمیمی و حتی قوم و خویش و قبیله خود می پنداشتند .

ایشان حاضر بودند تا ساعات زیاد برای شنیدن حرف جوانان کم سن و سال نیز سپری کرده و بحرفهای جوانان (برادران و خواهران و خاصتا دانشجویها) گوش فرا دهند . استاد شهید انسان صبور و شکیبیا بوده و در هیچ حالتی چه در زمان ضعف و نداشتن قدرت سیاسی و اقتصادی احساس ضعف و زبونی نکرده و در حالت اقتدار سیاسی و شهرت بین المللی نیز احساس غرور و تکبر پیدا نکرده و با زهم همان انسان متبسم و متواضع بودند ، و هیچ وقت از مواضع قدرت سیاسی برای حذف و تخریب و تجرید رقبای سیاسی خویش استفاده نکرده بلکه همیشه جوانهای احساساتی را به صبر و شکیبیائی و پرهیز از اعمال خشونت آمیز دعوت و امر نموده و هر شخصیت ملی و سیاسی را در جای شان ضروری و محترم می انگاشتند و همه عناصر جهادی و ملی را که به هر حزب سیاسی و ملی تعلق داشت مهم می شمردند .

استاد شهید با اخلاق و فضیلت غیر قابل وصفی که داشتند ، و با صبر و حوصله مندی شایسته بزرگ مردان تاریخ است ، هیچگاه از نا ملایقات و حوادث تلخ روزگار مایوس نشده و شکایت بر زبان نرانده اند و بلکه مجاهدت و استقامت را به همه توصیه میکردند و خود از همه بیشتر صابر و شکیبیا بودند .

هیچ وقت فراموش نمی کنم که استاد شهید در سال ۱۳۶۰ زمانیکه ، دفاتر جمعیت اسلامی افغانستان بالآخر توطئه عناصر بد گهر، در خراسان ایران بسته شد و کارکنان دفتر را بزندان انداخته بودند . و تلاش ما برای باز کردن دفاتر جمعیت اسلامی و رهائی برادران ما موثر واقع نشد و از ایشان خواستیم تا به ایران تشریف بیاورند و یا اینکه به همه کارکنان دفاتر جمعیت اسلامی افغانستان در ایران اجازه دهند تا بسنگر های داخل بروند ، زیرا برادران اکثر نظر داشتند که حکومت ایران با جهاد همکاری نداشته و این حکومت با تفرعن و تفاخریکه خصلت تاریخی حکومت ساسانیان قدیم و صفویهاست افغانها را توهین میکند و برایشان هیچ بها نمیدهد . اما استاد شهید باز هم تلفنی همه برادران دفاتر را به صبر و شکیبیائی واداشتند و وعده سپردند تا خودشان به ایران سفر کنند .

هیچ وقت از یادم نخواهد رفت که با جناب ایشان ، قرار ملاقاتی با آیت الله بهشتی که در آنوقت رئیس قوه قضائیه ایران بود گرفته ، و با ایشان در وزارت عدلیه ایران رفتیم . آقای بهشتی به مدت قریب دو ساعت استاد رهبر انقلاب اسلامی را در پشت دروازه منتظر نگه داشت ، تا اینکه من جدا خسته و ناراحت شدم و از استاد شهید خواستم جناب استاد ، این مردم با خصلت تفرعن و خود بزرگ بینی و تکبری که دارند ملت ما و خاصتا جناب شما را توهین میکنند ، بیائید بر گردیم و از خیر این حکومت در گذریم و بهتر خواهد بود تا بما اجازه دهید به سنگر برویم و ما را از خیر این حکومت چشم داشتی نیست ! اما این اسطوره صبر و شکیبیائی و این معلم اخلاق و فضیلت با خنده روئی و تبسم همیشگی خویش فرمودند که : عزیز جان ! «ما در راه خدا به جهاد بر خاسته ایم و صبر یکی از اساسی ترین مسایل در جهاد است و ما برای آزادی ملت خود میکوشیم و باید هر رنج و زحمت را بپذیریم . و انشاء الله با صبر مشکلات حل میشود » همان بود که آیت الله بهشتی بعد از

دفتر خود بر آمد وبدون اینکه از استاد بزرگوار رهبر انقلاب اسلامی افغانستان پذیرائی کند در حالت حرکت ورفتار برای چند دقیقه سر پائی صحبت کرده و جناب استاد شهید از عملکرد پاسدا ران مشهد مبنی بر بسته کردن دفاتر جمعیت اسلامی افغانستان گله کردند ودر ضمن گله این آیه کریمه قرآنکریم را که هیچ وقت از حافظه ام دور نخواهد شد قرائت کردند :

«لَتُبْلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَدَى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ آل عمران: ۱۸۶».

وبرای آقای بهشتی فهماندند که:

این وعده الهی است که خداوند مسلمانان را در موارد مختلف امتحان میکند واز دست کفار اهل کتاب و مشرکین و... مورد آزار واذیت قرار می گیرند ، وامادر مقابل مسلمانان هم در برابر این توطئه ها فقط و فقط صبر واستقامت وتقوا را پیشه خود می سازند ، همانطوریکه صاحبان بزرگ رسالت الهی در زمین عهده دار این امر مهم بوده اند . وبا قرائت این آیه کریمه گله وشکایت خویش را از دوستان زبانی بسیار رندانه بیان داشتند و به آیت الله بهشتی فهماندند ، که ما توطئه در برابر خود را امر طبیعی میدانیم ولیکن برای رسیدن به هدف اسلامی خویش صبر واستقامت وتقوا ، پیشه اصلی ما است وهراسی نداریم . من متوجه شدم که این آموزگار خبیر انقلاب حتی از سر وجان و همه چیز خویش برای اسلام وانقلاب اسلامی افغانستان مایه می گذارد .

استاد شهید همان روحیه وخواص متواضعانه وشریفانه دوران پوهنتون محصل بودن در پوهنتون کابل – دانشگاه بین المللی اظهر ودر دوران استادی پوهنتون کابل ودوران مهاجرت پیشاور – دوران بقدرت رسیدن بعنوان رئیس جمهور دولت اسلامی افغانستان ودورانیکه بعنوان عضو پارلمان قرار داشتند و آقای قانونی که حیثیت فرزند کوچک استاد شهید را داشت رئیس پارلمان بود وبعدا که سال قبل بعنوان رئیس عالی شورای صلح تعیین شده بودند ، تالخطات اخیر(روزسه شنبه ۲۹ سنبله ۱۳۹۰ سال مطابق به ۲۲ شعبان المعظم سال ۱۴۳۲ هجری قمری برابر ۲۰ سپتامبر ۲۰۱۱) که تعهد خود را با خدای خود وفا کرده ومردانه شربت شهادت نوشیدند هیچ تغییری در وضعیت اخلاقی وروحی این اسطوره مقاومت بوجود نیامد . وهمان تبسم وهمان حالت متواضعانه وهمان اخلاق وفضیلتیکه از بزرگترین اسوه حسنه جناب رسول الله (ص) آموخته بودند در طول زندگی شریفانه ومحترمانه شان در صورت وکرکتر وسیمای نورانی شان همیشه هویدا بود تا اینکه به لقاء الله پیوستند .

اگر چه دستان پلید دشمنان دین و وطن اسلامی وآزادی افغانستان جنایت نابخشودنی را نسبت بشهادت رساندن این کوه عظیم مجتمع اسلامی افغانستان ونهضت جهانی اسلام مرتکب شدند ، وامتی را بسوگ نشانند ، اما باید بدانند که : خداوند خود حافظ دین خود است واین راه واین خط دعوت ومبارزه با رحلت پیامبر عظیم الشان اسلام ووفات سیدنا ابوبکر صدیق وشهادت حضرت سیدنا عمر وشهادت سیدنا عثمان وشهادت سیدنا حضرت علی(رضوان الله تعالی علیهم اجمعین) وارتحال امام ابوحنیفه – امام شافعی – امام مالک وامام احمد حنبل وامام جعفر صادق ،(رحمة الله علیهم اجمعین) ازبین نرفته بلکه در هر عصر وزمان باز بحکم سنت الهی شخصیتهای را

خداوند بر انگیزته است تا این سنت انبیاء کرام علیهم السلام را به پیش ببرند . وچنانچه تاریخ شاهد این مدعا است که در هر قرن متجددینی ظهور می کنند و جهان اسلام را تجدید بنا میکنند .

وهیچگاهی بادر گذشت وشهادت طلایه داران نهضت جهانی اسلام این حرکت باز نایستاده وبلکه همیشه مبارزه ادامه داشته است چنانچه بعد از در گذشت علامه بزرگ سید جمال الدین افغانی ، وشهادت امام حسن البناء وسید قطب وشیح عبدالرحمن کواکبی وشهید عبدالقادر عوده وحسن هضیبی ودر گذشت علامه رشید رضا وامیر عبدالقادر الجزائیری – وشیح شامل وشهید استاد غلام محمد نیازی وشهید عبدالرحیم نیازی وشهید مهندس حبیب الرحمن شهید ، ونصرتیار شهید وقادر توانای شهید واستاد ربانی عطیش شهید واستاد مولوی حبیب الرحمن شهید واستاد خواجه محفوظ شهید ، وداکتر عمر شهید ، وهزاران هزار فرزند دیگر نهضت اسلامی وقافله ملیونی شهدای عالیمقام انقلاب اسلامی افغانستان ودر راس قهرمان ملی کشور شهید احمد شاه مسعود وهزاران هزار هم سنگر دیگر جهاد که در لوگر - پکتیا – ننگرهار – لغمان و هرات وبلخ وغرنه ودایکندی وبامیان وقندهار وهلمند و ۳۴ ولایت سرتاسر افغانستان که بدرجات رفیع شهادت نایل آمده اند ، این حرکت نخواییده است وخون پاک شهدای انقلاب اسلامی افغانستان بیش از پیش نهالان وجوانه های مزرعه سرسبز پیروان مکتب اسلام را آبیاری وپرورش میدهد .

روح استاد شهید را خداوند در اعلی علین مسرور ومحفوظ بدارد واورا در زمره شهدا – صدیقین وصالحین واولیاء خود قرار دهد.

زنده باد مکتب آزادی بخش اسلام , وپیروان اسلام ومجاهدان راه خدا در افغانستان وجهان اسلام ننگ ونفرین بر دشمنان اسلام, دشمنان آزادی ودشمنان عزت وحرمت ملت مسلمان ومجاهد افغانستان ودشمنان ملت های مسلمان در سراسر جهان .

در اخیر غزلی را از حافظ شیرازی بیاد بود استاد شهید بیادگار مینویسم :

نه هرکه چهره برافروخت دلبری داند

نه هر که آینه سازد سکندری داند

نه هر که طرف کله کج نهاد و تند نشست

کلاه داری و آیین سروری داند

تو بندگی چو گدایان به شرط مزد مکن

که دوست خود روش بنده پروری داند

غلام همت آن رند عاقبت سوزم

که در گدافتی کیمیاگری داند

وفا و عهد نکو باشد از بیاموزی

وگر نه هر که تو بینی ستمگری داند
بباختم دل دیوانه و ندانستم
که آدمی بچهای ششویوه پری داند
هزار نکته باریکتر، زمو این جاست
نه هر که سر بترشد قلندری داند
مدار نقطه بینش ز خال توست مرا
که قدر گوهر یک دانه جوهری داند
به قد و چهره هر آن کس که شاه خوبان شد
جهان بگیرد اگر دادگستری داند
ز شعر دلکش حافظ کسی بود آگاه
که لطف طبع و سخن گفتن دری داند

والسلام وعلیکم ورحمة الله وبرکاته
پایان

محمد عزیز (عزیز)

۳۰ سنبله سال ۱۳۹۰

مطابق به : ۲۳ شوال سال ۱۴۳۲ هجری قمری

برابر به : ۲۰۱۱-۰۹-۲۱ میلادی